

Nội dung bài viết

1. [Bài 4: Nghe - kể B ồ nông có hiếu trang 68 SGK Tiếng Việt lớp 3 - Chân trời sáng tạo](#)

Bài 4: Nghe - kể B ồ nông có hiếu trang 68 SGK Tiếng Việt lớp 3 - Chân trời sáng tạo

Nói và nghe:

Câu 1 trang 68 sgk Tiếng Việt lớp 3: Nghe kể chuyện

Trả lời:

- Học sinh nghe thầy cô kể chuyện: “B ồ nông có hiếu”

Câu 2 trang 68 sgk Tiếng Việt lớp 3: Kể từng đoạn của câu chuyện theo tranh và từ ngữ gợi ý dưới tranh.

Bồ nông có hiếu

Theo Phong Thu

Trên đường về quê, ...

Bác bồ nông dẫn dò bồ nông nhỏ ...

Bồ nông nhỏ ...

Mỏ của bồ nông ...

Trả lời:

- Bức tranh 1: Có hai mẹ con chú Bồ Nông kia chẳng may bị nạn. Trên đường đi, Bồ Nông mẹ bị nắng chiếu quá gắt, lao phải cành gai trẻ, suýt nữa gãy cánh. Bồ Nông con dìu mẹ ẩn vào trong một hốc cây, chờ cho mẹ khỏi mới đi tiếp. Thấy vậy, các bác Bồ Nông khác cùng đi cũng dừng lại giúp đỡ một tay.

- Bức tranh 2: Bác B òNông hàng xóm c ãn phải đuổi theo đàn con của bác, bác gọi chú B òNông bé bỏng lại g ãn, dặn dò mọi việc c ãn thiết trong khi chăm sóc mẹ...
- Bức tranh 3: Trong đêm vắng, chú B òNông lặn lội đi kiếm m ỡ. Có đêm, B òNông đi tới g ãn sáng vẫn chưa xúc được gì. Đã định quay v ề, nhưng nghĩ đến mẹ đang ốm đau, chú ta lại gắng gượng mò thêm.
- Bức tranh 4: Tới mùa đông, đàn B òNông từ phương Bắc trở v ề, ai nom thấy chú B òNông nuôi mẹ ốm cũng thấy ái ngại. Chú ta g ầy quá. Cái mỏ xưa vốn gọn ghẽ, nay chảy sệ xuống giống hệt cái túi. Lòng hiếu thảo của chú B òNông đã làm cho tất cả các chú B òNông khác cảm phục và noi theo.

Câu 3 trang 68 sgk Tiếng Việt lớp 3: Kể lại toàn bộ câu chuyện

Trả lời:

Thế là chỉ còn hai mẹ con B òNông ở lại nơi nắng bỏng cát rang này. Từ thưở xa xưa, họ hàng nhà B òNông không chịu nổi nóng nực.

Phải năm trời hạn hán, mưa xuân chưa tan, gió n ồm đã tới. R ễ cứ như bị đổ nghiêng, cả mọng vòm xanh ngắt rớt mãi ánh nắng chói chang xuống khiến cho mọi nhà B òNông phải rủ nhau rời phương nam lên phương bắc.

Có hai mẹ con chú B òNông kia chẳng may bị nạn. Trên đường đi, B òNông mẹ bị nắng chiếu quá mắt, lao phải cành gai trẻ, suýt nữa gãy cánh. B òNông con dìu mẹ ẩn vào trong một hốc cây, chờ cho mẹ khỏi mới đi tiếp. Thấy vậy, các bác B òNông khác cùng đi cũng dừng lại giúp đỡ một tay.

Một ngày, r ễ hai ngày, B òNông mẹ vẫn chưa nhấc cánh lên được. Mà ngoài kia, trời cứ nóng h ãn hập như nung. Như thế này, không thể đuổi theo đàn được nữa. Bác B òNông hàng xóm c ãn phải đuổi theo đàn con của bác, bác gọi chú B òNông bé bỏng lại g ãn, dặn dò mọi việc c ãn thiết trong khi chăm sóc mẹ...

Từ buổi ấy, B òNông con hết dất mẹ tìm nơi mát mẻ, lại mò mẫm đi kiếm m ỡ. Đêm đêm, khi gió thổi hiu hiu, chú B òNông nhỏ bé một thân một mình ra đứng xúc tép, xúc cá...Trên đ ồng nẻ, dưới ao khô, cua cá chết g ãn hết. Mặt sông chỉ còn xấp xỉ nước, xơ xác ao bèo. Bắt được con m ỡ nào, chú B òNông cũng ngậm vào miệng để ph ãn mẹ.

Trong đêm vắng, chú B òNông lặn lội đi kiếm m ỡ. Có đêm, B òNông đi tới g ãn sáng vẫn chưa xúc được gì. Đã định quay v ề, nhưng nghĩ đến mẹ đang ốm đau, chú ta lại gắng gượng mò thêm.

Dạo anh em nhà B ồNông còn bé, mẹ vất vả nuôi cả đàn con. Mỗi khi trở về nhà, mẹ lại há mỏ ra cho các con ăn no mà bụng mẹ vẫn đói c òn cào... Các con càng lớn, mẹ càng vất vả. Bữa bữa nuôi con, mẹ chỉ lo con đói. Giờ đây, khi đã biết nghỉ, chú B ồNông mới hiểu rằng, mẹ đã nhịn để cho các con ăn. Cứ nghĩ tới đi ều đó, B ồNông lại thấy mình mạnh dạn, khỏe khoắn hơn lên. Và không một l ần nào đi kiếm m ồi mà B ồNông chịu trở về không.

Ngày này tiếp ngày nọ, đêm này r ồi đêm nữa, chú B ồNông cứ dùng miệng làm cái túi đựng thức ăn nuôi mẹ qua trọn mùa hè, sang mùa thu.

Tới mùa đông, đàn B ồNông từ phương Bắc trở về, ai nom thấy chú B ồNông nuôi mẹ ốm cũng thấy ái ngại. Chú ta g ầy quá. Cái mỏ xưa vốn gọn ghẽ, nay chảy sệ xuống giống hệt cái túi. Lòng hiếu thảo của chú B ồNông đã làm cho tất cả các chú B ồNông khác cảm phục và noi theo.

Ngày nay, chú B ồNông nào cũng có cái túi ở miệng. Cái túi được dùng vào nhi ều việc khác nhau. Nó vừa là chiếc lưới, cái giậm, cái nơm đi đánh cá, vừa là kỉ niệm hiếu thảo của một đứa con ngoan.

Câu 4 trang 68 sgk Tiếng Việt lớp 3: Kể lại đoạn truyện em thích bằng lời chú b ồ nông nhỏ.

Trả lời:

Thế là chỉ còn hai mẹ con tôi ở lại nơi nắng bỏng cát trong này. Tôi hết dất mẹ đi tìm nơi mát mẻ, lại mò mẫm đi kiếm m ồi. Đêm đêm, khi gió gợn hiu hiu, tôi nhỏ bé một thân một mình ra đ ồng xúc tép, xúc cá. Đôi chân khăng khiu của tôi vốn đã dài, giờ càng dài thêm ra vì lặn lội. Trên đ ồng nẻ, dưới ao khô, cua cá chết g ần hết. Mặt sông chỉ còn xấp xỉ, xơ xác rong bèo. Bắt được con m ồi nào, tôi cũng ngậm vào miệng để ph ần mẹ. Ngày này tiếp ngày nọ, đêm nay r ồi đêm nữa, tôi cứ dùng miệng làm cái túi đựng thức ăn nuôi mẹ qua trọn mùa hè sang mùa thu.

Lòng hiếu thảo của tôi đã làm cho tất cả các chú B ồNông khác cảm phục và noi theo.